

Po deseti měsících války na Ukrajině je zřejmé, že zbraněmi tento konflikt tak jako mnohé jiné vyřešit nejde. O životy přicházejí další a další lidé, vojáci i civilisté, zejména ukrajinští. Několik milionů lidí před válkou uprchlo za hranice Ukrajiny. Rodiny jsou rozdělené, životy přetrženy, země je pustošena. Města se mění v trosky, elektrárny, mosty, silnice, školy i nemocnice jsou ničeny bombardováním. Nebýt západní pomoci, ukrajinský stát by dávno zbankrotoval.

Ukrajina krvácí. Ačkoli o příčinách války lze vést nekonečné spory, je jasné, že podle mezinárodního práva je za její bezprostřední rozpoutání odpovědné Rusko. Poté, co byly jeho domnělé i skutečné bezpečnostní obavy ignorovány, přešlo Rusko z konfliktního, neúspěšného dialogu diplomatů k fyzickým bojům na území napadeného státu.

Ukrajina je ale zároveň bojištěm střetu, který ji od začátku přesahuje: na její straně je do něj zapojen i Západ, a to především mohutnou vojensko-finanční podporou a uvalenými sankcemi.

Sankce, které Západ a zejména evropské země na Rusko uvalily, nespĺňují očekávání, s nimiž byly přijaty. Ruský postup nezastavily, nezdržely, a nijak závratně ani nepoškodily ruskou ekonomiku. Ublížíjí naopak evropským domácnostem a firmám, včetně českých. Evropu a zvláště Česko drtí inflace, na níž má válka významný podíl. Život nás všech se zdražil, a ačkoliv to není příjemné nikomu, těch u moci, kteří nejvíce volají po válce, se zdražování života dotýká nejméně.

Probíhají cvičení, roztáčejí se kola zbrojení a jakmile se roztočí, bude stokrát těžší válku zastavit. Šetříme, abychom mohli válčit. Odkládáme investice, abychom mohli válčit. Zadlužujeme se, abychom mohli válčit. Válka si postupně podmaňuje všechna rozhodnutí západních vlád i té naší.

A právě otevřený válečný střet Západu s Ruskem na území Ukrajiny je tím největším nebezpečím, které přesahuje všechny již existující ekonomické dopady války. Použití jaderných zbraní si jistě nepřejí žádná strana konfliktu. Je však po letech jako hrozba znovu reálné. Je neuvěřitelné slyšet hlasy, které říkají, že se ani jadernou hrozbou nemáme nechat odstrašit.

Odmítáme se této logice podřít. Další pokračování, natož eskalace války není v zájmu nikoho krom zbrojařského průmyslu, i když se nás mnozí snaží přesvědčit o opaku. Většina válek v historii neskončila úplnou porážkou jedné strany a její kapitulací, jak si ji válečná strana představuje. Většina válek neskončila jako 2. světová. Obvykle války končí dřívě, a to mírem. Výkřiky typu „ať Rusko odtáhne a bude mír“ nic neřeší, nic takového se samo od sebe nestane.

Nevidíme do hlav ruské vlády, abychom znali její plán, nevidíme ale ani žádný plán našich vlastních, západních vlád včetně té české, žádný plán, který by kamkoli směřoval. Plán zvaný sankce selhal. Chápeme, že je těžké to uznat, ale předstírání, že sankce fungují, nezvyšuje důvěryhodnost našich vlád ani v nejmenším. Plán podpory boje do posledního muže je fanatický a nepřijatelný. A jiný plán není.

Proto je třeba přimět naši vládu k tomu, aby začala pracovat nikoli pro válku, ale pro spravedlivý mír. Ten se má postupně stát společným požadavkem všech evropských vlád vůči vládám Spojených států a Ruské federace. Především jejich vůle a rozhodnutí Ukrajiny jsou klíčem k budoucímu jednání o míru. Nic takového se ale nestane bez tlaku veřejnosti, nás, lidí.

Jde nám o spravedlivý mír. Mír, k němuž se rády nerady připojí všechny strany konfliktu, mír, který bude garantován všemi relevantními stranami, mír, jehož přesnou podobu neznáme, nemůžeme ji znát a ani ji nemáme chtít znát. Bude předmětem dlouhých a bolestivých vyjednávání. Mír mají samozřejmě dojednat politici se svými diplomaty a experty. Oni vládnou, oni ať jednají. My ale požadujeme, aby jednali v zájmu spravedlivého míru. A aby začali jednat okamžitě a v první řadě se zasadili o co nejrychlejší příměří. Proto se ustavujeme jako mírová iniciativa „MÍR A SPRÁVEDLNOST“ a vyzýváme českou vládu, aby:

1/ ukončila slovní podporu válce a šíření nenávisti vůči kterémukoli státu či jeho představiteli, a potlačování názorů, které válku kritizují,

2/ podnikla veškeré kroky vedoucí k dosažení urychleného příměří, jehož součástí bude i přerušování dodávek zbraní, a poté k jednání o spravedlivém míru, a to se svými evropskými partnery s cílem získat pro mír i vládu USA,

3/ požadovala po ostatních evropských vládách v Radě EU poctivé a nestranné vyhodnocení dopadu sankcí uvalených na ruskou ekonomiku a zároveň naopak dopadu těchto sankcí na obyvatelstvo a ekonomiky evropských zemí,

4/ zdržela se jakékoli podpory uvalování dalších sankcí do doby vyhodnocení efektů sankcí již existujících ve smyslu bodu 3, a pokud se prokáže, že jsou pro Rusko neúčinné, kdežto pro evropské země a jejich obyvatelstvo poškozující, požadovala jejich zrušení,

5/ soustředila se na zmírňování dopadů války, inflace, drahoty a sankcí a zajistila skutečnou, účinnou a rychlou pomoc českým obyvatelům a podnikům.

**Výzvu je možné podpořit podpisem na adrese:
<https://www.miraspravedlnost.cz/chcipodepsat>**

(Iniciativa Mír a spravedlnost je volné společenství signatářů stejnojmenné výzvy, jehož aktivity koordinuje organizační výbor. Vznikla počátkem ledna 2023 a klade si za cíl vrátit do české veřejné debaty o válce na Ukrajině požadavek příměří a míru. Zároveň usiluje o sběr podpisů pod text výzvy, která formuluje v deseti bodech východiska iniciativy a pět jejích aktuálních požadavků. Iniciativa se také bude průběžně vyjadřovat k novým skutečnostem při vývoji ozbrojeného konfliktu na Ukrajině.)

Rusové neustávají v útočných operacích v Doněcké oblasti Jedním z měst, kde probíhají těžké boje, je Marinka ležící přímo na frontové linii. Údajně zde Rusové použili vakuové bomby a město zcela zničili. Možná je to reakce na posílání zbraní spojenci na Ukrajinu a pro Ukrajinu. Do vyzbrojování ukrajinské armády jsou prakticky zapojeny všechny státy NATO, Je jen otázkou času kdy bude válka eskalovat a Rusové použijí své nejmodernější zbraně. Anebo dojde konečně k mírovému jednání mezi Ruskem, Ukrajinou, USA, případně Čínou a přizvanými státy EU. Ale to by se musel najít někdo, kdo Putinovi zaručí, že se raketové základny NATO nebudou dále rozšiřovat na východ, že se smlouva START prodlouží na další roky, nejen na maximálně pět let a bude se zúčastněnými státy akceptovat. Tuto možnost, zajistit představitelům zúčastněných států na ukrajinském konfliktu mírové jednání, by mohl využít náš prezident Pavel, po inauguraci, se slovenskou prezidentkou Čaputovou. LN

Stáváme se definitivně kolonií USA,

Dlouholetý předseda KSČM Vojtěch Filip v rozhovoru pro portal24.cz uvedl, že »Nevítězí myšlenky a činy, ale jen propaganda,«

Pane doktore, překvapil vás výsledek voleb? Ne, určitě ne, vzhledem k historicky nevídané mediální podpoře vítězného kandidáta a mediální dehonestaci poraženého kandidáta, a to jak v kampani samotné, tak mezi prvním a druhým kolem. Spíš se u mne jen zvýšila obava z toho, jak velkou manipulaci můžeme do budoucna zažít a kam ji media

zaměří. Možná, že to není jen obava.

Jste z výsledku zklamaný Ani to není přesný výraz...

Jaký je tedy ten správný? Jak jsem řekl – obava a i smutek. Nejde o to, že nevyhrál kandidát KSČM, který ani nebyl ve volebním boji, proto necítím zklamání. Ale jde o to, že zmatení pojmů, pokroucení pravdy od médií dosahuje takových rozměrů, že samotná demokracie je potlačena, až vyřazena, a vítězství si připisují ti, kteří mají peníze a podporu médií. Nevítězí myšlenky a činy, ale jen propaganda. Proto jsem odpověděl na nějaký dotaz, že si počkám s hodnocením výsledku na činy vítěze, protože podle slov nemá smysl v tuto chvíli žádné hodnocení.

Z čeho především jste smutný? Z toho, co se stalo s jindy kritickým názorem našich občanů. Nikomu přitom neberu jeho přesvědčení, ale přeje jen to, že přes tři milióny tři sta padesát tisíc občanů České republiky podlehne laciné, primitivní a místy až nechutné a výrazně jednostranné mediální podpoře Petra Pavla, jsem nečekal. V řadě případů to šlo až tak daleko, že když A. Babiš řekl »A« a mohl mít tisíckrát pravdu, média si vždycky našla něco, aby z toho Babiš vyšel jako darebák.

Zastáváte se Andreje Babiše? Ne, nezastávám, k tomu nemám důvod. Nakonec jsem s ním musel bojovat jak v opozici od roku 2013, tak v době, kdy jsme jako KSČM podle usnesení pléna ÚV od roku 2018 po půlroční ústavní krizi tolerovali jím vedenou vládu. A to tak, že to byl boj o každé rozhodnutí, aby sloužilo občanům a budoucnosti. A musím připomenout, že nakonec se nám podařilo za roky 2018 a 2019 dosáhnout i toho, aby se začal splácet státní dluh, který tady zanechala pravice, a přitom se dařilo zvyšovat mzdy i důchody. A šlo by to i dál, nebýt opatření v epidemické krizi covid-19, která nakonec vedla k tomu, že jsme toleranci ukončili. Jen komentuji to, co se dělo. A že to vůči němu nyní nebylo férové, za tím si stojím.

Koho jste volil vy? Andreje Babiše.

Proč? Jako menší zlo? Takhle jsem neuvažoval. Vycházel jsem z reality a z toho, že i politika má své profesní zákonitosti. Nechtěl jsem, aby tady rozhodoval nějaký sbor utajených poradců. V politice jsem aktivně strávil příliš mnoho času na to, abych si myslel, že je Andrej Babiš ideální, to neexistuje. Politika je o tvrdé diskusi, jasném programu a nakonec o kompromisu. Jak jsem již uvedl, znám Andreje Babiše velmi dobře ze Sněmovny, vím, co od něj mohu čekat, ale na kompromisech ve prospěch ekonomiky a občanů se s ním dalo nakonec domluvit.

Naznačujete, že nový prezident ke kompromisům nebude ochotný?

Nenaznačuji vůbec nic. Pana Pavla neznám, jen logicky uvažuji, vojákem byl za socialismu i nyní a válku považuje za pokračování politiky. Andrej Babiš deklaroval mír, obchodníkem byl za socialismu a obchodníkem s ekonomickým myšlením je i nyní – a toto jsem mu věřil, nemá žádné firmy z vojensko průmyslového komplexu. P.Pavel deklaruje vojenskou podporu Ukrajině, o míru se nezmiňoval. V tomto dnes nejdůležitějším ohledu na žádný kompromis asi nepůjde, a to je pro mne varující.

Důvody? Prosazuje to stejné, co NATO. Další a další vyzbrojování Ukrajiny členskými zeměmi. Už to samo o sobě mírové řešení vylučuje. NATO si pana Pavla vycvičilo a on teď jednoduše nepůjde, protože ani nemůže jít, proti strategii Aliance. To je jednouchá, logická a důvodná úvaha, jakože 1+1 jsou 2. Když jsem před chvílí zmiňoval to Babišovo »A« a mediální »B« – právě tohle je vzorový příklad. Když Babiš řekl, že by jako hlava státu prosazoval mírová řešení, že by se pokusil uspořádat v Praze jakousi mírovou konferenci, média ho okamžitě obvinila ze lži, z laciné propagandy apod. I to je známka toho, že o mír nejde, že jde o pokračování války za každou cenu, bez ohledu na následky, zejména ty na lidských životech.

V čem ještě by byl Babiš jako prezident jiný než Pavel? Andrej Babiš je byznysmen, ovšem jeho obchodní zájmy jsou napojeny zejména na Německo, respektive na Evropu, nikoli na Spojené státy. To mu zlomilo vaz a podle mého názoru nejen jemu, ale na dlouhá léta i České republice. Ta se nyní definitivně dostala pod vliv Bílého domu a Pentagonu. Proces amerikanizace české společnosti byl po 33 letech horečných příprav završen. Ač člen Evropské unie, chováme se a fungujeme, žel, jako skutečná kolonie USA.

Jak se to projeví? Budeme povinně donekonečna, bezhlavě zbrojit, žít zbrojní průmysl USA a dodávat zbraně na Ukrajinu. Na úkor národní ekonomiky, sociálních jstot občanů. Na úkor budoucnosti. Taková je realita. Bez ohledu k tomu, že voliči Petra Pavla ji takto nevnímají. Ukrajinský prezident mu blahopřál, dokonce v češtině, a sdělil, jak se těší na vzájemnou spolupráci. Slovenská prezidentka, která ve prospěch Ukrajiny de facto odzbrojila vlastní armádu, přijela novému prezidentovi blahopřát diplomaticky skandálním způsobem osobně atd., atd. Konec konců, právě s ní chce pan generál navštívit hned po inauguraci ukrajinského protějška. Mně to jako důkaz pro předcházející tvrzení stačí.

V této souvislosti se nemohu nezeptat, jak vnímáte výrok náčelníka generál. štábu Armády ČR Karla Řehky o výběrové mobilizaci v případě nutnosti?

Nebudu spekulovat a odpovím stručně. Vnímám tento výrok přesně tak, jak ho pan Řehka pronesl. Že v případě nutnosti bude v ČR vyhlášena výběrová mobilizace. O čem tady chcete diskutovat, když se náčelník generálního štábu vyjádřil jasně?

Co myslíte? Nastane ta nutnost? Nutíte mě spekulovat. Promiňte, ale to nebudu. Zeptejte se generála Řehky. Já se vám pouze svěřím s pocitem řadového občana, a sice že se té nutnosti bojím.

Závěrečná otázka... hodně se přetřásala komunistická minulost obou kandidátů.

Také jste ji přetřásl? Ne. To bylo spíš takové upozornění pro naše zavilé antikomunisty a sousto pro média. Teď už vím, proč nám nikdy neprošel zákon o ztrátě mandátu pro přeběhlicky a převlékače kabátu. O to víc si vážím lidí pevných postojů. Já jen připomenu mé odlehčené vyjádření na Twitteru: »V prvním kole prezidentské volby byli 3 bývalí členové KSČ (nikoliv KSČM), 37,5 %, ve druhém kole jsou 2 členové, tam mají 100 %. Ukazuje se, jak prozirává byla kádrová politika bývalé KSČ. Jeden byl tenkrát a je i dnes obchodník, ten druhý pořad válcí, jen mění za žold nepřítel.« Já chápu, že Američané potřebují jen ty, kteří je budou za peníze slepě poslouchat, ale to je jejich problém. Za 33 let nemají kandidáta bez komunistické minulosti...? To je možná hodně úsměvné nebo taky k pláči. Ale také naděje do budoucna, že stejně jako přišlo národní obrození, přijde i naše české probuzení.

Zbyšek Kupský

Alois Dryák

Významný český architekt, pocházející z našeho okresu, Alois Dryák by 24.2.oslavil 151. výročí narození. Není tak známý jako Jan Kotěra nebo Josef Gočár, přesto se do historie zapsal řadou zajímavých staveb.

Narodil se roku 1872 v Olšanech, vesnička, ležící při staré silnici z Prahy do Slaného, v rodině rolníka. Měšťanku vychodil v nedalekých Pcherách a od roku 1886 studoval na všeobecné umělecko-průmyslové škole v Praze. Zpočátku se věnoval kresbě, později byl přijat do speciální dílny, zaměřené na dekorativní architekturu a stal se jedním z **nejlepších žáků profesora Friedricha Ohmanna**, který ho v začátcích výrazně ovlivnil. S ním také přešel na Akademii do Vídně. Jeho ateliér navštěvoval až

do roku 1895 a r. 1896 pak zahájil vlastní projektovou činnost.

Pracoval jako pedagog, nejdříve jako asistent na středních odborných školách, od roku 1923 vyučoval perspektivu na [pražské Akademii výtvarných umění](#).

Alois Dryák byl mimořádně schopný výtvarník, architekt a dekorátor počátku 20.století. Byl moderním a neobyčejně činorodým tvůrcem. Jeho stavby byly reprezentativní a zároveň účelné. Většina vznikla ve stylu secese, později přibýlo i několik budov neoklasicistních a kubistických. Pouze funkcionalismu Dryák nikdy nepropadl. Strohé fasády se mu nelíbily a ploché střechy považoval za málo odolné.

Při realizaci staveb vycházel z Ohmannova stylu a bývalému učiteli osobně pomáhal i s dostavbou dnes nejstarší dochované secesní budovy v Praze – hotelu Central v Hybernské ulici z roku 1899. Zároveň projektoval také několik vil v Praze. V roce 1900 získal Dryák se společníkem Bendelmayerem zakázku na přestavbu hotelu U arcivévodky Štěpána **na Václavském náměstí** (později hotel Šroubek, nyní **Evropa**) a Dryák sám navíc projektoval také sousední štíhlý hotel Garni (dnes **Meran**). Při dekoraci využíval širokou škálu ornamentů a dekorativních prvků z rostlinné říše, přesně v duchu tehdy oblíbené florální secese.

V následujících letech navrhl několik menších objektů, opravdovým vrcholem jeho secesní tvorby se stal soutěžní **návrh na stavbu Reprezentačního (Obecního) domu v Praze**. K realizaci sice vybrán nebyl, výrazně však ovlivnil dnešní koncepci - spojení s Prašnou bránou, reprezentační vstup i horizontální řešení fasády, které výrazně kontrastovalo s vertikálou gotické věže.

V téže době získal dvě jiné velké zakázky – stal se **autorem architektonického řešení nejznámějších pražských pomníků, svatého Václava a Františka Palackého**. O postavení pomníku Františka Palackého začalo pražské zastupitelstvo uvažovat hned po buditelově smrti roku 1876, soutěž byla ale vypsána až o 20 let později. Podání bylo celkem 14 návrhů, z nichž vítězství nakonec roku 1901 připadlo projektu **sochaře Stanislava Suchardy a architekta Aloise Dryáka**. (Suchardové byli významní výtvarníci a architekti, z této rodiny pocházela i malířka květin, Anna Boudová, matka Cyrila Boudy.) Stavba pomníku začala až po osmi letech, kdy bylo nalezeno vhodné místo. Žulový sokl na betonové konstrukci byl dokončen roku 1910 a v následujícím roce byly osazeny sochy. Slavnostní odhalení proběhlo 1.7. 1912.

Ještě komplikovanější byla stavba **pomníku svatého Václava**. Na Václavském náměstí už v letech 1678 až 1878 socha tohoto světce byla, v souvislosti se stavbou Národního muzea bylo ale rozhodnuto o vybudování nového pomníku. Soutěž byla vypsána roku 1894 a k realizaci byl **vybrán návrh Josefa Václava Myslbeka**. **Podobu pomníku dostal na starost F. Ohmann, který záhy odešel do Vídně a tak roku 1904 musel práci převzít jeho žák Alois Dryák**. Vzhled sousoší se postupně vyvíjel a měnilo se i plánované umístění. Dryák nechal zhotovit maketu, se kterou objížděl vybraná místa a hledal nejlepší řešení. Tento „pojiždný Václav“ byl sice terčem posměchu, svou roli ale splnil. Stavba proběhla v letech 1912 až 1924.

Vedle pomníků pokračoval Dryák i v další práci. V letech 1903 až 1905 navrhl **gymnázium v Kladně**, kde se musel vypořádat s nezvykle malou stavební plochou. Použil proto nepravidelnou kompozici. Rostlinný dekor vyměnil za ornamentální tvary. Využil při tom návrhy pedagoga výtvarné výchovy Aloise Boudy (který pak na realce učil), otce významného akademického malíře a ilustrátora Cyrila Boudy. Tak vidíme na fasádě gymnázia mj. sovy, jako symbol vzdělanosti i znak města Kladna.

Stavba gymnázia v České Třebové z let 1908 až 1909 se stala definitivním přechodem od secese k moderně. Zde se snažil vytvořit architektonickou podobu podle rozvržení budov. Fasádu doplnil jen decentními pilastry a drobným dekorem.

Po první světové válce, která Dryákovu tvorbu na čas přibrzdila, vyprojektoval několik činžovních domů v Praze a v **Kladně sídlo Bratrské revírní pokladny, dnes budova Okresního soudu**. Výjimečným dílem byl jeho **Palác odborů** v pražské ulici Na Perštýně, který v sobě kombinoval prvky neoklasicismu a kubismu. Z dalších staveb vynikaly například **Radiopalác** na Vinohradské třídě nebo budovy Tabákové režie a tiskárny **Orbis**.

Obecně se dá říct, že kromě několika pomníků a rodinných vil navrhoval Dryák převážně veřejné stavby, jakými byly školy, úřední budovy a tělocvičny. Působil v Praze, Brně, Kladně, České Třebové, ale také v Užhorodě nebo Záhřebu. Typická je pro ně jejich nadčasovost a dodnes většinou slouží svému původnímu účelu. Dryák totiž nepodléhal módním výstřelkům a vždy se držel osvědčených metod.

Byl aktivním sokolem. Po svatbě s manželkou Emmou žil dlouhá léta na Letné. Tady na nedaleké Letenské pláni navrhoval každý čtvrtý rok podobu sletových stadionů – tehdy ještě s dřevěnými konstrukcemi. A byl také **autorem prvního návrhu nejrozsáhlejšího sportovního areálu té doby v Praze na Strahově**.

Velký strahovský stadion (také Masarykův státní stadion), svou rozlohou 310,5 x 202,5 m největší na světě, se stal svědkem mnohatisícových sportovních vystoupení vyjadřujících odhodlání bránit republiku a později i nenaplněných ambicí demokratického Československa. Alois Dryák navrhoval již v roce 1926, po přemístění sletu z Letenské pláně, na Strahově první dřevěnou arénu, tehdy ještě s částečně nasypávanými hliněnými tribunami na půdorysu současného stadionu pro VIII. všesokolský slet. Stadion se nachází na Strahovském kopci.

Dryákov návrh areálu stadionu pro IX. všesokolský slet předpokládal kapacitu 17010 cvičenců při rozestupu 185 cm, maximální počet diváků na všech tribunách a ochozech činil 166 000 (počet návštěvníků byl však v dalších letech překonán – po úpravách se zvýšila kapacita stadionu na 250 000 diváků, z toho 56 000 míst bylo k sezení). Dryák při návrhu svého životního díla uplatnil zkušenosti z urbanistických studií i předchozích návrhů sokolských cvičišť a stadionů. Návrhy sportovního areálu dokumentovaly světovou prestiž malého národa s vysokou úrovní kultury a tělesné zdatnosti. Součástí návrhu byly i šatny pro cvičence předpokládaly prostor pro přípravu k vystoupení 20 000 cvičenců a 20 000 cvičenek, dále pro 5 000 účinkujících při vytváření scénických obrazů a zvláštní prostor šaten pro 5 000 zahraničních účastníků sletu. Návrh předpokládal stanoviště „autoparkingu“ pro 1 300 vozů, tramvajové nádraží, příchozí a příjezdové komunikace od Smíchova i z Dlabáčkova napojené na vstupy do stadionu, síť restaurací, občerstvení a jídelen pro cvičence i návštěvníky, veřejná hygienická zařízení, zdravotní zařízení, umývárny, budovu pošty, zvláštní prostor pro Radiožurnál apod. Součástí areálu byly i dva menší stadiony – stadion civilní (dnes multifunkční Stadion Evžena Rošického s kapacitou cca 19 000 míst) a stadion vojenský, rovněž s tribunami a potřebným vybavením pro atletiku a další sporty. Masarykův stadion na Strahově, byl v době vzniku největším sportovním areálem na světě a jeho návrh byl roku 1932 na olympiádě v Los Angeles oceněn čestným diplomem. **Jeho otevření a naplnění cvičenci se Dryák ji nedožil. Zemřel náhle uprostřed práce 6 června roku 1932 ve věku 60 let.**

Poslední, už nedokončenou Dryákovou stavbou, se stala sokolovna ve Vršovicích. Po jeho smrti převzala vedení architektonického ateliéru manželka Emma, rozpracované zakázky dokončili jeho spolupracovníci. J. Kůstka

Budoucí smlouva o strategických zbraních už musí zahrnout hypersonické zbraně

Smlouva o opatřeních k dalšímu snížení a omezení strategických útočných zbraní (New START) přestala vyhovovat zájmům Moskvy i Washingtonu. Platforma pro budoucí smlouvu o strategických zbraních bude muset zahrnovat pořízování hypersonických zbraní Ruskem, Spojenými státy a Čínou, řekl agentuře TASS vedoucí Úřadu pro vojensko-politické analýzy Alexandr Michajlov. (raketa SU-27)

Při komentování dialogu mezi Ruskem a Spojenými státy v rámci New START expert připomněl tvrzení USA, že Moskva má hypersonické nosiče, zatímco Spojené státy nikoli. »Američané nyní testují své vlastní hypersonické prostředky a s největší pravděpodobností koncem roku 2023 nebo již v roce 2024 bude jejich první hypersonický výrobek uveden do provozu,« poznamenal Michajlov a doplnil: »Ihned poté vznikne mezi Ruskem a Spojenými státy hypersonická parita, i když je to samozřejmě dost ošemetná otázka – my budeme mít těchto zbraní více a oni méně – ale jakmile budou mít takové rakety v provozu, budou hypersonickými zbraněmi disponovat obě strany. Čína je bude mít také. Již provedla několik úspěšných testů.« Podle něj se právě nyní začíná rýsovat situace, kdy »všichni tři jaderní hegemoni« budou mít hypersonické nosiče. »Možná poté vznikne platforma pro vyjednávání další smlouvy o strategických zbraních pro všechny tři signatáře. Pokud však bude podepsána dohoda s Čínou a Američany, bude třeba do další dohody za pět až deset let zapojit Indii. Totéž platí pro Pákistán, případně Izrael a tak dále,« upozornil Michajlov. »Náš přístup zatím zůstává dvoustranný a jednostranný. Upřímně řečeno, stávající smlouva již není vzhledem k současné realitě výhodná ani pro nás, ani pro USA,« dodal. Dohoda o prodloužení nové smlouvy START byla podle něj »vynuceným opatřením«, protože tehdy ještě neexistoval základ pro novou dohodu o strategických zbraních.

Fakta o smlouvě New START. Smlouva mezi Spojenými státy a Ruskem o opatřeních k dalšímu snížení a omezení strategických útočných zbraní byla podepsána v roce 2010 a vstoupila v platnost 5. února 2011. Dokument stanovil, že sedm let po jeho vstupu v platnost by každá ze stran neměla mít celkem více než 700 rozmístěných mezikontinentálních balistických raket (ICBM), balistických raket odpalovaných z ponorek (SLBM) a strategických bombardérů, stejně jako ne více než 1550 bojových hlavic na rozmístěných ICBM, rozmístěných SLBM a strategických bombardérech a celkem 800 rozmístěných a nerozmístěných odpalovacích zařízení ICBM, SLBM a strategických bombardérů. New START měla zůstat v platnosti po dobu 10 let, tedy do roku 2021, s možností prodloužení na základě vzájemné dohody. V únoru 2021 Moskva a Washington smlouvu, kterou ruské orgány označují za zlatý standard v oblasti odzbrojení, prodloužily na maximální dobu pěti let. (ici, TASS) iportal

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce:Milady Horákové 497 Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077

E-mail:ov.kladno@ksbcm.cz, WEB://http://kladno.ksbcm.cz **MÍČ 47 437**